

Gospod nadučitelj Čauko imajo pa že sakramensko mastno smolo. Mašo so res zamudili — in ne oni sami ampak tudi vsi šolarji — in tako ob začetek leta. Haj! to je pa že čuden, grd greh! V pekel žnjim, za svet so tako že prestari in njihove trde kosti bodejo gorele kakor baklje, da bodejo gospod Arnuš pri teh bakljah nekaj lepega od igrališča v Mir zapisali, seveda tako lepo, da se bode stara lipa ganljivo brisala oči. Toraj kar na gospoda deželnega nadzornika na obzodu dati — in po njem bode. To se takoj pribije v Miru in potem: Živio delavski dom! Zdaj bodete videli in se veselili — to bode najzvrstnejše glédališče kako bode naš Čauko kaznovan, kako se bode pekel, pražil in pražil v vrejoči smoli in masti prebrisane Arnuša! In kaj je bilo? Nič! prav nič! prav čisto nič iz te goreče Arnuš-kase. Popihaj jo je nadučitelj in prav hladnokrvno pozabal do štednje kaplice. K. k. šolski svet mu je napovedal, da se more začetek in konec šolskega leta župništvu naznaniti in s tem je dokončana grozovita usoda z katero so gospod Arnuš tako spretno preteli ubogemu nadučitelju — v Miru. Gospod Arnuš — nadučitelj Čauko nas prosi, da Vam naj povemo pred vsem svetom po pravici in resnici. Če bi bila maša 3. novembra ob 8. uri, bi bili vsi otroci in učitelji k sveti službi gotovo prišli. Ker je bila maša pa že ob 7. nam tega ni bilo mogoče, kateri je toraj kriv te zamude? Vsi otroci, čez 100 jih je, so vedeli da se šola ob 8. uri začne in Vi tega niste hoteli vedeti? Vsek naj sodi to stvar po svojem. Vašo delo — in veliko mudno delovanje je — ne bo nikakor v prid in ne v korist ljudstva — in Vaših ubornih — zapeljanih ovc. Značiti — da ne bode dolgo, in ne Vi sami, ampak tudi nekateri Vaših pristavev se bodejo grenko kesali, da so jo trumali naravnost za Vami v pogubo. Tukaj daje Nemec kruh, — tukaj daje Nemec za službo. Začel bode pa tudi Nemec — nemško gospodariti. Vi ste previden in omikan mož in ta stvar ne more drugače biti. Pustite takaj ljudi pri miru — ne hujkajte proti Nemcem — pustite delavski dom in mir in pokoj bode spet pod milo senco podljubeljske lipe, kakor je bil pred vami. Pred Vami še vedeli nismo, ali smo Nemci ali smo Slovenci — mi smo bili — Podljubeljčani — pod lipo doma — in tam je bilo zadosti — narodnega gibanja. Večje narodno vprašanje in narodne načrte nam Podljubeljčanom prav nič ne grede v slast. Opeklo se jih je že veliko — pri narodnem vprašanju — in prav občutljivo opeklo. Zakaj torej peljati vbojo nam drago nedolžno ljudstvo naravnost v ogenj? Ali je to djanje dušnega pastirja, ali je to delo previdno, umno, usmiljeno? Kdo more trpeti in čemu trpeti, na duši in telesu trpeti? Pustite Podljubeljčane uasdi, katera ni grenka ali jo ne pogreji in razboli odraslenik narodnih nadlog, katerega tempel se imenuje delavski dom.

Zgornja vesca. Piše se nam: 27. decembra vršile so se tukaj občinske volitve in to precej mirno. Nekateri hujkajo pa niso srečni, ako ne delajo razpora. V zadnjem „S-Miru“ že čitamo hujkajoči članek, v katerem se opozarja volilce, naj postanejo „špiceljini“. Nekateri občinski odborniki so namreč pokazali, da se ne pustijo od nikogar komandirati. Ko se je pričela lansko leto grda gonja proti župniku g. Cesky v Št. Iljo, izrazili so se tudi nekateri naših odbornikov, da delajo le tisti obrekovalci proti g. Cesky, kateri ga ne marajo, ker se on kot pošten duhovnik ne udeležuje politike. V naši občini se pa nahaja tudi filijalna cerkev fare Št. Ilj. Da bi župnik Cesky v tej cerkvi ne mogel maše brati, so črnuhi cerkvene ključke skрили! Cerkev se je moralo odpreti na ta način, da se je zlezlo notri. Vprašamo: Kdo je pravi kristjan, tisti, kateri zapira cerkev pred verniki, ali tisti kateri jo odpira in omogoči tako hojžo službo? Ali ni to lumparija, da se cerkev pred farani zapira? Cerkev je last vseh in ne slisi samo prvaškim hujkačem. V preje omenjenem članku „S-Mira“ pa se zdaj volilce opozarja, češ da naj pazi na odbornike. Saj imamo itak v Selbahu enega moža, kateri leta v farovž in pove tam vse, kar je kje ališal. Vprašamo tega moža: Ali se ne sramuješ vohuniti? Vsi sosedi te bodejo polagoma zaničevali, ako bodeš tako naprej delal. Tudi neki drugi mož je že ta, kateri tudi povsod špiunira. V svoji občini (Scheifling) ga že

ljudje za norca imajo, ako se v krčmi pokaže. Pokojni župan v Zgornji vesci ga je že iz hiše vrgel, ker je vedno prepričal. Takih prvaških hujkačev mi ne potrebujemo. Mi smo in ostane Slovenci in dobri kristjani, ki hodijo v cerkev, ki pa ne zapirajo cerkve pred verniki. Ali da bi mi plačevali in vedno plačevali, drugi bi nas pa komandirali, tega pa nečemo. Mi smo možje in ne babe! Več posestnikov.

Oj ti miška! Iz sv. Petra pri Grafensteinu se nam piše: Znani provizor Peter Serajnik, mož ki je bolj čist, kakor 99 devic, opravlja ima tudi filijalno cerkev „Ton“. Na novega leta dan prišel je zopet točno, da bere mašo. Najprej je pridigoval in potem šel v zakristijo. Nakrat pride zopet v cerkev in naznanil, da se je zgodila velika nesreča. Zbrani kristjani so se začudili in pričakovali naznanilo, kakšna nesreča je to. In končno je velečastiti provizor naznanil, da — „miška je pa hostijo snedla“. Vsi navzoči so se pričeli glasno smejati. Nekateri so celo prav hudomušno špase delali. Zdaj je po božni „Ton“ gnezdo „brazvercev“, kajti cele največje klerikalce se smejejo. Oj ti miška, miška! Sicer pa vprašamo: ali Serajnik ni mogel drugače povedati, da nima hostije? Kajti malo čudno je le, ako se v cerkvi špasi delajo. Seveda, Serajnik je imel mnogo misliti in hodile so mu vse druge „miške“ po glavi. 4. t. m. so bile namreč občinske volitve in to je zelo važna stvar za tega duhovniškega moralista. Zavlekel je stvar na dolgo in široko. Ali pomagalo mu ni. Kajti pri volitvah so vendar naprednjaki v vseh treh razredih zmagali. Ja, ja, ta bele miške so ta črne premagale. Oj ti presnete miške!

Ustrelil se je živinotrovec Adamle na Hochwarter baje zaradi slabih družinskih razmer. Mož zapušča vdovo in 9 otrok.

V Leiflingu so poštarja Writza zaradi nerednosti odstavili.

Detomer. V Celovcu je porodila neka 17 letna dekle otroka in ga vrgla v stranišče. Oddali so jo jetniški bolnišnici.

Poneveril je vojak Seidl v Trbižu 199 K in jih v eni noči zapil. Tiška so zapili.

Samomer. Dvakrat že si je poskusil Dörsinger v Celovcu življenje vzeti; ali vedno so ga rešili. Zadnjič si je ustrelil sprot kroglo v glavo. A rana ni smrtno nevarna.

Napad. Gosdarskega pomočnika v Trbižu najdi so nezvestnega. Bil je obtehlen in s nožem na glavi ranjen. Oddali so ga bolnici. Pravi jo, da so se „rauhbiči“ nad njim maščevali.

Požar. Pogorela je hiša gostine Breiner v Kleblahu. Škoda je velika. Pridemna dela požarnikov je rahvaliti, da se ni ogenj razširil.

Obstreljena je bila hči posestnika Tribala v grebiniški okolici. Lovski tatovi so nastavili strel, ki se sam razpoči. Nesrečnica je težko ranjena.

Po svetu.

Sol podražena. Zaradi povišanih železniških tarifov podražilo se je ceno soli in to 2 vinarja pri kilu. Da bi vsaj enkrat lahko o kakani stvari poročali, ki je postala cenejša. Ali tega mi menda ne bomo doživeli.

General kapucincev, pater Auracher je iz Rima izginil in se v Londonu oženil. Bil je vrhovni duhovnik kapucinskega reda. Ali „ljubezni strast“ ga je zapeljala.

Umorjena družina. Pri Zakoni na Pozanskem je umoril neki vojak železniškega čuvaja, njegovo soprogo in troje otrok ter hišo oropal.

Duhovniški tat. Pater Chirrola, kurat v mestu Fiane na južnem Tirolskem, ponesveril je tamošnji kmetaki posojilnici 40.000 K in je z denarjem pobegnil.

Korajza velja! V Hartbergu je oženil pred kratkem 89 letni starček neko 17 letno deklinu. Bog pomagaj!

Obesil se je v Pragi katehet Gürtner na žebli, na katerem je drugače visela slika Marije.

V cerkvi ustrelil se je uradnik Contento i. s. v cerkvi sv. Antona v Trstu, katero so zdaj zapili, da jo iz novega blagolovijo.

Kraljeva palača v Atenah na Grškem je pogorela. K sredi ni človeško življenje bilo v nevarnosti. Požar je trajal več dni in je napravil veliko škodo.

Seno in slama!

Na naš poziv, da naj se oglasi vsakdo, kdor ima seno ali slamo prodati ali želi kupiti, smo dobili razne ponudbe. V sledečem objavimo imena tistih posestnikov, ki imajo seno ali slamo za prodati. Kupci naj se naravnost na te naslove obrnejo:

1. Jakob Wisočnik v Gornji Polskavi (tik cerkve ob okrajni cesti) ima za prodati prav dobro seno, sladko, večidel pungratno, kakih 20 do 23 meterskih centov, slame pa 15 do 16 met. centov in to eržene in pšenice. Proda doma in se tam tudi ceno izve.

2. Martin Domajnko, sv. Lovrenc dr. polje ima prodati 1.000 kil sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

3. Jožef Mlaker, Strmec p. Leskovcu ima prodati 50 metr. centov sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

4. G. Steinmetz, Lipa p. Ruden (Koroško) proda okroglo 60 metr. centov lepe eržene slame (vezane v pušelnih). Cena: loko postaja Plajburg 10 kron.

5. Alojz Repa na Ptujski gori proda 1.200 do 1.500 kil sladkega sena po 14 vin. in 800 kil slame po 8 vin.

6. Jakob Kukovič, Sela, proda 1 voz mešanega sena in 1 voz konjskega sena po tržnih cenah.

7. Alojz Pahole v Poličanah proda 400 metr. centov sladkega sena. Cena: 10 kron.

8. J. Wouk, Poličane proda 4 vagone sladkega sena in otave.

9. Vincenc Brumen, Šalovce p. Središče proda 15 do 20 metr. centov ržene slame v riddak v snopih, ali pa očičene za strebo od 100 do 120 šopov, kakoršno kdo želi.

10. W. G. Hoepfer, graščak, Lanzmanhof pri Spodnjem Drauburgu (Koroško) proda franko postaja Ptuj 1 vagon okroglo 110—120 metr. centov dobrega, zdravega, sladkega sena lastnega pridelka. Cena 9 K 80 vin. (Goko Ptuj).

11. Juliana Sollack, Zamarkova, p. Sv. Lenart el. gor. proda več vosov prizna sena, otave in slame.

12. Vincenc Blattuik, Jušence p. Rače, proda prav lepo pšenico slamo, sami otepi, prav dobra slama za krmo.

13. Franz Kupnik, Konjice, proda 20 vagonov sladkega i. sena. Cena K 10—franko Ptuj po metr. centu.

14. A. Jurachitsch, Makole, proda 4 vagone pristnega sena in otave 8 otepor.

15. Johan Katz, Slov. Bistrica proda več vagonov sena i. s.: konjsko seno, zmešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 kron pri 100 kilah; sladko seno (za govedo), prešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 K 20 vin. pri 100 kilah. Seno je izborne kakovosti.

(Naprej prihajajo.)

Gospodarske.

Vinogradniški pozor! Deležna sadje in vinorodna šola v Mariboru ravno kar razglašala, da priredi v času od 7. do 12. februarja kletarski tečaj. Ker sem se podpisal pred dvema letoma tega tečaja udeležil in tam v kratkem času obilno koristnega, ja rekel bi, neobhodno potrebnega znanstva v kletarstvu pridobil, katero mi je posebno v letnikih 1908 in 1909 v katerih se je mnogo vina vled slabega kletarstva potratilo jako koristilo, čutim se polikaneva vse stanovske tovaršne v kolikor razpolagajo nad potrebami predstavnosti (dobro je par meštanskih kol (posebeo pa, da so dovolj zmotni nemščine, da se udeležijo tega važnega tečaja. Kmetijske podružnice, okrajne zastope in denarne zavode pa smatram polikase, da omogočijo za to sposobnim vinogradnikom čes so revni, z denarno podporo udeležbo tečaja, ker iz lastne skušnje vem koliko koristnih nasvetov taki udeleženci svojim bližnim in daljnim sosedom tekom enega leta lahko da in tako poprej od javnosti sprejeto podporo na ta način v obilo meri povrne. Udeležencem želim mnogo uspeha! Rogatec, 9. januarja 1910. Andrej Drogenič, vinogradnik v Kačjem dobi.

Kmetje, ne preveč na kup — pač pa v primestni oddaljeni našite sadne dreve! Srečni posestniki sadnega drevja, katerim je drevje v pretečenem letu obrodilo, so v mnogih slučajih na sadje več dobili nego jim je celo ostalo posestvo dobička prineslo. Na moj predlog stavljen v generalnem zboru kmetijske družbe je leta 1909, da je slavnih delalnih odbor pred 2 leti izdal letak (v obeh delalnih jeslkih spisal rav-

Vaše zdravje

dobite! Vaša slabost in bolečine izpirajo, Vaše oči, živci, mišice in žile bodejo krepki. Vaše spanje zdravo, sopet se dobro počutite, ako rabite pravi Fellerjev fluid z. m. „Eiselfluid“. Priakrveni tucat 5 K franko. Izdelovalec samo apotekar E. V. Feller, Stubica, štev. 241 (Hrvaško).

